

tíðindablaðið

sosíalurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevart: p/f sosíalurin

Fyritaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosíalurin. Prent: p/f pressan 1981

Ongan tjans — ongan ans

oddagrein

UM stutta tíð verður enn ein Føroya Vika hildin í Føroyum. Hesaferð verður hon í Norðurlanda Húsinum, so nú skuldi idnaðurin havt tær bestu umstøður at vist fram, tað hann í dag er førur fyri at framleiða og vist á teir móguleikar, sum liggja fyri framman.

TAD er gott og neyðugt, at føroyingar keypa føroyskar vørur í stóran mun. Tað eiga vit tó ikki at gera fyri ein og hvønn pris. Okkara idnaðarvirki mugu kenna tað sum eina avbjóðing og eina ábyrgd at gera dygdargóðar vørur til kappingarførar prisir.

TAD er heldur eingin ivi um, at nógv av okkara virkjum eru før fyri at rækka hetta mál.

TAD er tó ein sannroynd, at fyrtekur, virki, stovnar og einstaklingar sum keypa í Føroyum í dag heldur fara til Danmarkar ella annað land at keypa inn. Í Føroyum hava hesi bind fyrri eyguni. Tey vilja als ikki síggja, at vit eiga ein idnað, sum er førur fyri at hjálpa teimum við hesum innkeyp.

DØMI eru um nýggjar idnaðarfyrtekur í Føroyum, sum í harðari kapping við innfluttar vørur hava fingið fótin fyrri seg. Hesar fyrtekur geva nýggj arbeiðspláss og eisini móguleika hjá ungfolki at koma í læru. Skulu hesi virki hava nakran móguleika at yvirliva, tá mugu vit eisini geva teimum ein kjans — ella rættari — vit mugu vísa teimum ans, tá vit skulu gera eitthvørt minni ella størri innkeyp.

FYRI stuttum kund vit lesa um eina ávísa misnøgd við eitt ávíst bygðaráð í landinum. Tað snúði seg um ein skúla, ið er projekteraður í Danmark av donskum projekteringsfelag. Hesum mótmælti føroyska Arkitektfelagið, sum visti á, at tað í dag er tørvur á slíkum arbeiði hjá fleiri av føroysku projekteringsfeløgnum og at slíkt arbeiði eins væl kann gerast í Føroyum sum í Danmark.

Í HESUM vilja vit geva arkitektunum fulla undirtøku. Vansin við at vit fara til Danmarkar við slíkum

projekti er eisini tann, at donsku arkitektarnir helst ikki kanna eftir, hvat kann gerast í Føroyum. Teir hava sínar kanalar, sum teir hava gott samarbeiði við og endin verður sum oftast tann, at donsk virki gera størsta partin av arbeiðinum. Hóast vit sjálvir kundu gjørt tað.

NAKUMFRAMT kemur alt tað leysa t.d. innbúgv, sum okkara virki kundu gjørt. Men tey hava als ikki fingið henda kjansin, tí eingin gav teimum ans. Tey eru við sviðið soð, áðrenn vit kunnu byrja at tosa um góðsku og príslegu.

MEN eisini føroysku arkitektarnir eiga at hava ringa samvitsku í hesum so týðandi máli. Tí tianverri hendir tað ikki bert eina ferð men oftani, at okkara egnu arkitektfeløg taka bind fyrri eyguni í Føroyum og taka bindið av í Danmark. Har gera tey innkeypini til projekt, tey eru við til at tilrættaleggja í Føroyum.

TAKA vit eitt dømi sum Hotel Føroyar! Har setti Meistarafelagið krav fram um, at føroyskar fyrtekur skuldu fáa loyvi at luttaka í lisitátiónini av innbúgvnum, og innbúgv við varð tí gjørt í Føroyum uppá stytstu tíð og allir partar vórðu nøgdir við úrslitið. Tað kostaði ikki hotellinum meira, enn um tað høvdu verið útlendskar fyrtekur, sum tað upprunaliga var ætlanin.

HETTA skapti fleiri arbeiðspláss og legði stóðið undir nýggjari framleiðslu.

AFTUR her síggja vit ta sannroynd, at virkini í Føroyum høvdu ongan kjans tí eingin gav teimum ans. Ikki fyrr enn víst varð á hetta og trýst varð lagt á, vaknaðu teir avvarðandi.

TAD skal vera okkara vón, at hesar reglur fara at ljóða sum bergmál kring Føroya land, soleiðis at vit í framtíðini í hvussu so er fara at geva føroyskum ans og á tann hátt geva teimum ein ærligan kjans at vera við í kappingini.

FØROYA VIKAN fer vónandi eisini at taka hetta so týðandi mál upp til viðgerðar.

Svimjihylurin ov lítið opin

Endiliga fekk Havnin eina innilokaða svimjihöll — langt eftir at tær flestu stórbýgdinir og býirnir høvdu fingið slíkar. Hóast nógv tosaðu og brúktu seg um hetta dýra og oyðslu byggjarið, sum skuldi forkoma Havnini figgjargliga (sjálvandi mest tey sum frammanundan ikki lata tey nógvu oyruni í skatti), so hevur nýggja svimjihöllin fingið góða undirtøku og nógv rós. Nógv eru eisini tey, sum farin eru at svimja dagliga haruppi.

Men nú kom so býráðið við nýggjum upp- og afturlatingartíðum. Serliga afturlatingartíðum, tí nú er höllin ikki opin tvey

kvöld og tveir seinrapartar um vikuna. Hetta ger sjálvandi tað, at vit, sum fara til arbeiðis klokkan sjei á morgni og ikki hava fri fyrr enn klokkan fýr-fimm, slettis ikki hava móguleika at svimja tveir dagar um vikuna. Nú vil onkur siga, men so kunnu tit svimja í døgurðatímanum, jú, gamani, men tá er heldur ikki opið.

Nakað soleiðis var eisini, tá höllin læt upp, tí tað var ikki opið seinrapart leygdagur, soleiðis at øll tey sum arbeiða í handli slettis ikki fingi høvi at svimja leygdagur, sum annars er ein fridagur og fólk tí hava móguleika at njóta ein tíma haruppi.

Eisini skal minnst á, at tá svomið verður regluliga, og man fyrst kemur út úr rýtmuni, ja, so minnk hugurin at fara niðanuttan at man varnast tað fyrr enn aftaná. Tí hevur avgerðin hjá kommununi at lata aftur tveir dagar um vikunauttan iva størri ávirkan enn býráðslimirnir, ella tey sum seta upp- og afturlatingartíðirnar, geva sær far um.

Tí skal ráð mitt vera: tá handa dýra höllin nú er bygd fyri okkara pening, havið so hana opna, tá vit hava móguleika at svimja — eisini aftaná vanliga arbeiðstíð.

svimjari

Meira brot

Nú kom fiskasølustjórinn aftur í Dimmu, og málaði onkra ljósa striku, í svørtu mynd sína av marknaðarútlitinum, serliga fyri toskafarmleiðsluna.

Avrokningarprisir og avreiðingarprisir, við tí fæstu jättan, sum Ráfiskagrúnnurin hevur á figgjarglógini, eru so tætt knýttir at hvør øðrum, at tann sum hevur eitt fast og gott tak á tí fyrra, hann stýrir eisini avreiðingarprisinum. Er so semja um at bróta grein 2 í reglugerðini fyri Ráfiskagrúnnin, viðv. tí, sum er omanfyri 4 mill. kr. í tiltaksgrúnninum, gerst stýringin total.

Í lóguni loysir seg betur hjá pørtum av útróðrarflotanum at liggja, heldur enn at fara til útróðrar. Hetta veit fiskasølustjórinn at gjaldast skal fyri hvønn útróðrartúr. Hann veit eisini, at hetta er greitt brot á grein 2 í reglugerðini fyri Ráfiska-

grúnnin, umframt veit hann, at ein útróðrarfloti sum liggur, ikki gevur profitt í hansara lúmma.

Tí má hetta ljósa útlit hansara fyri seluni, sum eru sera fá og sjáldsom, í mun til tey svørtu, vera ein hálvkvøðin visa, sum Ráfiskanevndin eigur at taka til eftirtektar.

Teir prisir sum Ráfiskanevndin varð hótt og tvingað, bæði við lockout og øðrum, at lækka í úrtíð, eiga at hækka aftur í stundini, í hvussu er allur A-fiskur.

Mint verður á tað, sum fiskasølustjórinn sjálvsagt »gloymdi« at nevna í Dimmu, at dollaravirðið er ógvuliga nógv hækkað, síðan avreiðingarprisirnir blivu lækkaði, og skuldi hetta givið grundarlag hjá Landsstýrinum, at givið loyvi til frávik. Tann styrkti dollarin dregur eisini oljuútreiðslurnar upp, meðan prisirnir falla. Mint verður eisini á, at

fiskasølustjórinn, meðan hann bardist fyri at fá avreiðingarprisirnir á upsa niður, alment bar fram, at av teimum fýra krónunum (hvi ikki 4,10 ella 3,90?), upsafarmleiðslan kom at geva minni pr. kg. á teim marknaðum, hann nú fór at selja til, mátti avrokningarprisurin niður við tveimum kr. pr. kg. ella 50%.

Krevur hesin mikli roknimeistari hetta, tá marknaðarprisirnir lækka, má tað vera rimuligt av okkum, at krevja hetta sama, tá prisirnir hækka. Og hetta eigur Ráfiskanevndin at hava í huga.

Heitt verður á Ráfiskanevndina um at biðja Landsstýrið um loyvi til frávik, so avreiðingarprisirnir kunnu hækka aftur. Landsstýrið fær avrit av hesum, sum vanligt.

Virðingarmest
Ísak Matras

Luttakið í almenna orðaskiftinum. Sendið lesarbrøv, sjónarmið ella viðmerkingar til Sosialin, sum hýsir øllum meiningum!